

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

Lactantius, Lucius Caecilius Firmianus

[Venedig], 4. Apr. 1497

Praefatio ad imperatorem Constantinum

[urn:nbn:de:bsz:31-300412](#)

PROOEMIVM
L.COELII LACTANTII FIRMIANI DIVINARVM INSTITVTIO-
NVM ADVERSVS GENTES DE FALSA RELIGIONE,
LIBRI PRIMI PRAEFATIO AD IMPERATOREM
CONSTANTINVM:

Quanta sit & fuerit semper cognitio ueritatis. Et q̄ nec sine religione sapientia: nec
sine sapientia sit probanda religio.

Cap.i.

MAGNO & excellenti ingenio viri cū sese doctrinæ penitus dediſſent: q̄cqd laboris poterat impendi: contéptis oibus publicis & priuatis actoibus: ad iqrēdē ueritatis studiū cōtulerūt: existimātes multo eē præclarius: humanarū diuinarū uerū iuestigare ac ſcire rōnem: q̄ ſtruendis opibus aut cumulādis honoribus ihærere. Q uibus rebus: (q̄m fragiles terrenæ q̄ ſūt: & ad ſolius corporis pertinent cultum) nemo melior: nemo iustior effici potest: Erant qdem illi ueritatis cognitione dignissimi: quā ſcire tātope cupuerunt: atq; itaq; ut eam rebus oibus anteponerent. Nā & abieciſſe quodā res familiares suas: & renunciæſſe uniuersis uoluptatibus conſtat: ut ſolam nudam q̄ uirtutem: aut ueritatem nudis expediti ſequerentur: tantum apud eos uirutis nomen atq; auctoritas ualuit: ut in ea oē ſummi boni præmium prædicarent. Sed neq; adepti ſunt id qd uolebāt: & opam ſimul atq; iduſtria p̄diderūt: quia ueritas id eſt arcanū ſummi dei, qui fecit oīa, iingenio ac p̄priis nō pōt ſenſibus cōprehēdi. alio, quin nihil inter deū hoīem q̄ distaret, ſi cōſilia & diſpoſitōes illius maiestatis æternae cognitione asſequeretur hūana. Q uod quia fieri nō potuit: ut homini p̄ ſe ipsum rō diuina notesceret: non eſt paſſus hoīem deus lumen ſapiæ reqrentem diutius oberrare: ac ſine ullo laboris effectu: uagari p̄ tenebras inextricabiles: apuit oculos eius aliqñi, & notionem ueritatis munus ſuum fecit: ut & humanā ſapiam: nullā eſſe mōſtraret: & errantī ac uago uiam cōſequēdae imortalitatis oīderet. Verū q̄m pauci utuntur hoc cæleſti beneficio ac munere: q; obuoluta in obſcuro ueritas lateat: eaq; uel cōtemptui doctis eſt: q; idoneis aſſertoribus egēt: uel odio idoctis: ob inſitā ſibi auſteritatē: quā natura hoīum procluīis in uitia pati nō pōt. Nā quia uirtutibus amaritudo p̄mixta eſt: uitia uero uoluptate cōdita ſunt: illa offensi: hac deliniti: ferunt in p̄ceps: ac bonorū ſpecie falli: mala p̄ bonis amplectūtur. Succurrendū eſſe his erroribus credidi: ut & docti ad uerā ſapiam dīrigātur: & idocti ad uerā religionē. Quæ p̄felliō multo melior, utilior, glorioſior p̄tanda ē, q̄ illa oratoria, i qua diu uerati, nō ad uirtutē, ſed planē ad argutā malitiā iuueniſerudiebamus. Multo q̄ppe nunc rectius de p̄ceptis cæleſtibus diſſeremus, quibus ad cultum uere maiestatis inuenientes hoīum inſtruere poſſimus. Nec tā de rebus humaniſ bene meretur, qui ſciam bñdicēdī aſſert̄, q̄ qui pie atq; inocēter docet uiuere. Iccirco maiore in gloria philoſophi: q̄ oratores fuerūt apud græcos. Illi. n. recte uitendi doctores ſunt exiſtimati, qd ē lōge p̄ſtabilius: q̄m bene dicere ad paucos p̄tinet, bene aut ūuere ad oēs. Multū tñ nobis exercitatio illa ſictarum litiū cōtulit: ut nunc maiori copia & facultate dicēdī, cām ueritatis peroremus. quæ licet poſſit ſine eloquētia defendi, ut eſt, a multis ſepe defensat̄, claritate ac nitore sermonis illuſtranda, & quedam mō De quo diſſerenda eſt, ut potentius in aīos influat, & ui ſua inſtructa, & luce orationis ornata, ſit dictuſ. De religiōe itaq; nobis rebus q̄ diuinis inſtituit̄ diſputatio. Nā ſi qdā maximū oratores tuſ

s ii